

Det var en vacker sommarkväll

Finland
Arr. E. E.

1. Det var en vac - ker som-mar-kväll vid so - lens ne - der - gång. Då

jag skul - le gå till min lil - la vän, tral - le - ral - le - ra, till min

lil - la vän, min me - ning att få ja. Då ja.

2. Men när jag kom i loftet in,
så log hon vännen min.
»Nej far nu din väg för himlens vind,
sjung trallerallera, för himlens vind,
ty jag kan ej bli din».

3. Det var en vacker sommarkväll
vid solens nedergång,
en glader sjöman gick kring bygden grön,
sjung trallerallera, gick kring bygden grön,
och han var ung och fri.

Nedan verserna 2-5 enligt Ekmans uppteckning i Pargas 1890.

2. Och när som jag till vännen kom,
då dörren reglad var,
då knappade jag med fingrarna fem,
sjung frallerallera, med fingrarna fem,
men det var ej så hårt.

4. Si molnarna på himmelen,
si hur de sänker sej.
Så gör ock du och jag, min vän,
sjung frallerallera, och du min vän,
fast mången står emot.

3. Och genast dörren öppnades
och sängen bäddad var.
Då sade hon: »kom å vila dej,
sjung frallerallera, kom å vila dej,
och sova sött hos mej!»

5. Si stjärnorna på himmelen,
si hur de parar sej.
Så gör ock du och jag, min vän,
sjung frallerallera, och du min vän,
uppå vår bröllopsdag.